

ஸ்ரீராமஜெயம்.
மும்மணிக் கோவை.

இஃது

கோயமுத்துரைச் சார்ந்த பூளைமேட்டிலி
ருக்கும் ஸ்ரீவிசிட்டாத்வித திருமலை
தாதாசாரி சுவாமிகள் து சீஷரும்,
புதுசாமி நாயுடு அவர்கள் கொள் பேரரும்
வேலப்ப நாயுடு அவர்கள் குமாரரும்

ஆகிய மகா ஈ-ஈ-ஸ்ரீ

முத்து நாயுடு அவர்கள்
பேரில்

உடுமலைப்பேட்டை-த்தமிழ்ப் பண்டிதர்
பி. பி. அ. முத்துசாமி செட்டியார்
அவர்களால் இயற்றப்பட்டது.

சுருதி

ஈரோடு :

சகலகலாநிலைய அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1892

IM50074

வாழ்த்து.

இரங்கல் தாழிசை.

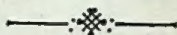
ஓலைதேடிவரையிரும்புமொன்றுநன்றுதேடியே
ஊரிலார்தயாளரென்றுபாத்தியாயர்வித்தியா
சாலைதேடிவந்துகண்டுதாரணத்தபாவினச் [தோர்
சாரமோரும்வேளைசூழ்வர்சத்தமென்றுதனிய
மூலைதேடிமுதிவாசல்முன்றுநாணடந்துபின்
முகமளித்தகோன்பராமுகத்திருக்கவிண்டபா
மலைதேடிவரிசையீயும்வள்ளல்பூனைமாநகர்
மருவுசத்யவிரதம்வைத்தவரதமுத்துநாமனே.

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மும்மணிக் கோவை.

காப்பு வெண்பா.

முத்துமகிபனுக்கோர்மும்மணிக்கோவைத்தொ
சித்தமகிழ்ந்தணியச்செய்யுமருள்-சித்திக் [டையல்
கரிவரதவென்றவருங்கைகூப்புந்தெய்வம்
பரிவொடுமுன்னின்றுபரிந்து.

தூல்.

ஆசிரியப்பா.

பொலம்பெறுமணிப்படப்
நிலம்பெறுசரத்தில்
டற்குழவையிற்
சொற்சோர்வடைவது
பொதுப்படக்கிளத்தும்
எதிர்ப்படவெடுத்தெடுத்த

புயங்கந்தாங்கு
நிவப்புறுநாருட்
றாமிருநருமொரு
சூழ்காலியல்பெனப்
விதிக்குவிலக்கென
கியம்புபுகிற்க

வாய்தருபுகழால்
தோய்தருமெண்ணந்
துணியுங்காரிய
கணிதரிதான
வாக்கிமுக்கால
ஆக்கநற்கல்வி
தருந்தருமென்னத்
முருந்தனைப்போற்று
ஐவகைப்பாவும்
செய்வகைகைவகை
போழ்ந்ததமிழிற்
ஆழ்ந்தகருத்துக்
மனமேமனமே
முனமேதினியில்
பலவங்கோலிப்
இலவம்பதிவாழ்
தருவேலப்ப
வருகோலிந்த
நனயமாமுத்தநன்
நனதனொருவன்

வரம்பறுமகிபன்
துகளறத்துக்கித்
சுக்குமதுரந்தரன்
கனசோதிடதிட
வரைமொழிவமுதி
யளவைவகுத்தோன்
தவநிதிபெற்றோன்
முறைகெழுமன்பன்
அணிநாற்கவியுஞ்
தேர்ந்ததிறலான்
புதைதருபுலவர்
கஞ்சனமதியான்
வழிதொடர்நங்கண்
மொய்ம்மிகுமாவின்
பண்குயில்சூவும்
இலங்குபுதுசாமி
தயாளுதவத்தில்
மால்புயவலியான்
ஞமத்துத்
ருனெனமதியே (க)

வெண்பா.

மதியே தவழ்கா வளமா நிலவம்
பதியே தவமென் பரின்ருப்—விதி தூந்

பெயரானை யாரும் பிரியமுறு முத்துப்
பெயரானைநின்கட்பெற.

(2)

கட்டளைக் கவித்துறை.

பெறலரிதோபுகழ்தர்க்க துட்பங்களைப்பேசுவெல்

[லுந்

திறலரிதோவரிதோசெல்வம்பல்வளஞ்சேரவந்த

அறலரிதோய்குழல்மாமா துலவிலவம்பதிவாழ்

விறலரிதோத்திரன்வேண்முத்துநேயமிசூந்தவர்க்

கே, (௩)

ஆசிரியப்பா.

மிகவெயிலெரிக்கும்

பகலவன்விரிக்கும்

வெம்மையால்வேர்வை

செம்மைசால்போர்வை

வாரிநீர்மொண்டு

வாரியேகொண்டு

வான்மிசைவந்து

சூன்முகிலுந்து

மாரியிற்சிக்கு

வோரினனைக்கும்

வழிப்பிரயாணர்

விழிப்படியாணர்

கொண்டகனையாறு

மண்டபமுமீது

நாவறள்செய்தாகம்

ஓவல்செய்தடாகம்

பலவுமிசைவாக

நிலவியவளாக

மருங்குமுகினீவும்

நெருங்குபொழில்யாவும்

பாளைதுனிகொய்த

வேளைபிணிசெய்த

கலசமதுமாந்திப்

பவினிமுகமேந்திக்

கடுவன்மகிழ்மந்தி	யுடனுமெதிற்குந்திப்
பலப்பொறையினுலே	குலத்தருணிபோலே
குனிந்தவனினோக்குங்	கனங்கொள்சினேதூக்கும்
பலவதுபிடுங்கி	வலிகொடுதொடங்கி
நகதுதிகளக்கும்	உகர்கொடுபிளக்கும்
தோற்றமுனர்மாயோன்	நாற்றமென்றுமாயோன்
நாவரியுருவா	வெருதறிமருவாக்
கிளம்பியொருதனையே	விளம்பிரணியனையே
படிமிசைக்கிடத்தி	மடிவுறப்படித்திக்
கிண்டவகைதானும்	மிண்டபடிமானும்
பூமாமநகரில்	வேளுமேநிகரில்
பொற்புதுபூபன்	நற்பிரதாபன்
சீர்த்திமயிலேட்டி	கோத்திரகிரீட்டி
காங்கலாரில்லான்	நேங்குலாஞ்சொல்லான்
துலொப்பவோது	வேலப்பசாது
புத்திரசிலாக்கிய	ரத்தினசுபாக்கிய
கோவிந்தசோதரன்	மேவின்பவாதரன்
மானசபூடணன்	ஞானவிபீடணன்
சித்ததயாநிதி	முத்துமகிபதி
யருள்சமுககனமே	பொருகவிஞர்மனமே
போலப்பூரித்துச்	சாலப்பாரித்துந்
திகழ்முலைமாதே	தருகதியிதே

பொருள்கொடுவிரும்பி	வருகுவல்திரும்பிப்
பருவம்பொறுவென்றார்	வரவெஞ்சிடநின்றார்
மாதமீரண்டு	போதுதேதிரண்டு
வாயில்வழிபார்த்தேன்	தூயவழிபூத்தேன்
அணிவரிசைபூணேன்	உணவுதூயில்காணேன்
தூயரலைவிழுந்தேனே	யயர்வறுசெழுந்தேனே
பிழிந்ததொப்பக்கன்னம்	மொழிந்தநட்புச்சொன்

[னங்

கொண்கர்வந்தனரோ	கொண்கர்வந்தனரோ
வாழிநீழேழி	வாழிநீதோழி
மாசில்வெண்முறுவல்	விசிய
சுமுகதண்சந்திர	அமுதசுந்தரமே. (ச)

வெண்பா.

சுந்தரமேயென்றுபெற்றோர் சொல்லாடிக்கொஞ்ச
[விடா

தந்தமிகுமயலார் அன்பில்வந்து—வந்தெடுத்து
வைத்துவாய்தந்தாமகிழ்ந்ததிலோபூனாவளர்
முத்துநீபேர்கொண்முறை. (ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

முறையானமுனெழுவள்ளலும்போய்முல்வரசரு
[ம்போய்ப்

பறையாட்சிநீடிடப்பாவாணர்முலைபதுங்கிமிடிக்க

குறையார்க்குங்காலத்திற்றருவொத்தேகைகொர்
[டுத்துநின்றான்
மறையோலிலவம்பதிவொழொருமுத்துமாதவனே

ஆசிரியப்பா.

தவமதூங்கர்	கவிகொடுபுகழ்வா
விந்திரனென்றுஞ்	சந்திரனென்று
முதத்துதியாக	மிகச்சொலியேயப்
பிறர்மனைவிழைகர்	மறனென்றாலும்
மகிழ்வுறுசிலர்மதி	புகல்பொழுதென்னே
சரீரந்திமிர்ந்து	கிரீடம்வந்ததுபோல்
தம்முளேதாமே	விம்மலுங்கொளுவார்
அற்பமும்புனைகவிக்	கற்பனைதெரியார்
நம்பியவாசிர	கம்பமுஞ்செய்வா
ரிதுவுமருங்கைசக்கும்	முதியர்தமைக்கண்டால்
முழுச்செவிடன்முனமே	முழுக்குவனைநேரப்
புத்தியில்லவர்முன்	கத்தலுமெற்றுக்கோ
முத்தமிழ்நாவலர்க்	கித்தகைவிதியோ
வைத்தனன்மலருறை	வித்தகப்புத்தேள்
என்றென்றுமொழியாச்	சென்றுகழற்றெறிக்குஞ்
சிறுவரைப்பயந்த	மறுவறுதாய்மார்
உணுவருத்தக்கூவல்	எனாதுவினையாட்டில்
ஒவிலார்க்ககத்தேயர்	பாவன்வந்துளான்

என்ன ஹமன்னார்	துன்னுகழலெறிந்தே
விரைவில்வந்தேசெவி	யுருசிதருவானைக்
காண்கிலாதனையிடு	முண்கிலேசத்தொரி இச்
சீராடுமில்வம்	பேர்நீடுநகரியோய்
வசிட்டாதியர்புகழ்	விசிட்டாத்துவித
உன்னதகோடி	கன்னிகாதான
இருபிறப்பானும்	திருமலைதாதா
சாரிமரபினுக்குச்	சீரியதன்மா
பெஞ்ஞான்றுமடிமையாக்	கைஞ்ஞீண்டந்த
புதுசாமிக்குரிசில்	முதியபுகழ்நடாத்திக்
கொள்பேரனாவரு	தெள்பேரறிஞ
தந்தைசெய்கடனெலாம்	விந்தையாய்முடித்த
கோவிந்தநாமம்	மேவும்பிதாமகற்
குரியநலன்யாவும்	பொருதலினன்னோன்
அவிதானமேபெற்	றவனினிதுநழுவ
வருமொருகனிட்ட	கருணையங்கண்ண
வேலப்பவேள்மகிழ்	கோலக்குமர
நெறிப்படுவிரய	குறிப்பறிதலாதிய
சுவரிதியாவும்	மேவியற்பிறவிய
சத்துவகுணகர	முத்துமனோகர
அண்டமுண்டருள்வை	குண்டநாதனைத்து
மனக்கோவிலின்மதி	பெனச்சொல்விளக்கேற்றி

யாவிறைவேத்தியம்	ஒவிலபிடேகம்
அன்பெனச்சந்தத	மின்புறவழங்குபு
நின்றாய்நிற்கின்றாய்	துன்றவினிநிற்பாய்
தொண்டர்தம்பெருமை	விண்டிடப்பெரிதெனும்
பழமொழிதெரிந்துங்	கிழமொழிகொடுபழிச்
சொல்லறநல்லற	வில்லறநடாத்துங்
கணிசநிற்றுதிப்பான்	றுணியினீறுறுமோ
பாத்துதிவிரும்புஞ்	சரித்திரற்றுதிப்பு
நாத்துதியென்னுங்	கிருத்தியக்கயவர்
தமக்கிலாப்புசுழால்	சமழ்க்கசமழ்க்க
தோன்றிற்புகழொடு	தோன்றுகவஃதிலார்
தோன்றலினும்புவிக்கண்	டோன்றறல்
நன்றெனநாடிச்	கன்றியுள்வாடியே. (எ)

வெண்பா.

வாடியுடன்வாடிவிண்ணார்வாடிபெறுவாடிமணி
வாடிநின்றவாடியயர் வாடினம்வேள்—நீடிகல்செ
மாலையிலேமாலையுன்னுமாமுத்துமன்னநின்பூ [ய்
மாலையிலேமலைவைத்தென்மான். (அ)

கட்டளைக்கவித்துறை.

மாபுபரணவசிகாவேலப்பவள்ளலருள்
எனபரணையமத்துமால் கவிநாரிமொழித்

தேவபாணமுங்கற்பனைகாட்டுஞ்சிரிப்புமெழில்
வாஸுபாணவெ துகையுமோனையும்வாருநெஞ்சே.

ஆசிரியப்பா.

நெஞ்சுமலக்கொடுக்கும்	நீன்மயல்வ னிதைதயர்
விஞ்சியமேனிபோன்	மிளிர்மாந்தளிரை
யலகாற்கோதி	யங்குயில்கூடம்பொழிற்
றலைமுகிறோய்த	றாமோதராண
விலைமிசைத் துயில் தலை	யேய்த்தலானுவணங்
குலவிச்சூழ்ந்துங்	கோபுரத்தெதிர்தீன்
கம்பத்திருந்து	கரிவரதராஜ
எம்பிரானிவண்விற்	றிருந்தனோக்கியு
மையந்தெளியா	தகல்வான் போந்து
பையவோர்பாதவம்	பைஞ்சினையசைக்கக்
கலைவ துகண்டு	காரெனத்தேனும்
இலவம்பசிவாழ்	எம்முடையுறவோன்
விதராணகுணகோ	விர்தமால்சோதான்
முதுமறைநெறிதேர்	முத்துபுமான்றான்
அரும்பஞ்சாங்கம்	பார்த்தலானிகைஞ்சு
மாவிற்கங்க	ணடுதலுரைத்தலான்
காலந்தேராத்	கைப்பலன்றாலால்
செவநிச்சூடை	யானெனநாளு

மாதர்கணிதம் வழுங்கலான்மதன
மாதிடெனென்றுந் சோதிடெனென்றுந்
துதிக்கத்தகுந்த சூழ்ச்சி
உதிக்கவெவர்க்கு முலவுதலுண்மையே. (ய)

வென்பா.

உண்மைகண்டேனென்றேனென்னெனென்பாடி
[யேநானுமுன்பால்
உண்மைகண்டேனென்றேநிரையோதினான்—க
[ண்மைச்
சகியேயிலவநகர்தங்குமுத்துவேன்பி
சகியேயுரைத்ததுண்டோசாற்று. (ய)

கட்டளைக்கலிந்துறை.

சாற்றப்புதிநெறிமுத்து மான்முன்சமர்மதன்கை
ஏற்றப்புவாட்டுக்கொடுமையெல்லாநன்றெடுந்
[நெடுநென்
மேற்றப்புகாடிவீழுத்தேனங்காலைற்பின்வேண்டு
[வல்காப்
பாற்றப்பயற்குமுன்மானேமுனமனம்பாரடியே.

ஆசிரியப்பா.

பாடினெண்ட பரந்தாமனுக்கே
பாடினெண்ட செம்பபாமாலை

சாத்திநிதந்தொறுந்
மேத்தியனன்மெழு
நிற்சூழியார்
பற்றனுந்துகடலை
பேரவாவாளன்
மாரவேடிருவிழா
பதியான்கவடுளம்
மதியான்கலாரை
தருவான்கொடையைந்
ஒருவான்மாநயம்
நாட்டான்புன்மொழி
நாட்டான்கணிக்கு
கேளார்கோன்மொழி
வேளாண்மைபெற்றோன்வேளாண்மையுற்றோன்
முத்தநன்னாம
புத்தமிழ்தன்ன
புறப்படுமயிலே
அறப்பிறங்குந்து
பொட்டுறுதற்குடு
கட்டளகத்தே
முன்கைவடிகண்
மின்கதிரவேனே

தனிப்பல்லாண்டு
கெனமனமுருகா
நீரோருகபதம்
படுநலந்தேடும்
பிரியகுணான்
வழங்குமில்வம்
பதியானாலுணர்
மதியான்கவிக்குந்
தருவான்முகிலென
ஒருவான்வாய்நா
நண்ணியபுண்ணிய
நற்சேதிடவலன்
கேளார்கரும்புளில்
மோகனதனவான்
முத்தமிழ்ச்சபைக்குப்
புதுரோடு
லரையிலுடுந்து
பூட்டுபல்லனியே
கமழ்மலர்கூடு
முதப்புறத்திருந்து
விழிக் கஞ்சனமிடு

பாதச்சிவம்பணி	பவளவாமிதழெதிர்
போதச்சிந்திதூதாம்	பூலந்திட்டோர்
அன்னநடையேன்	அதிலொருபாங்கு
சின்னநடையே	திறம்பெறுங்கண்டாய்
சென்னுலெதிர்பெறத்	திகழ்காங்கூப்பி
நின்னுவர்தன	நேரொலாரும்பெற
மின்றனிரிடமெள	மெளவொசிதரப்பின்
வினைபெடுத்தது	மிட்டுதந்தியில்
முண்பவொலையு	முதிர்வலம்புரிநேர்
சமுத்தொலையுநான்	கனமுடனெவ்வப்
பமுத்தவின்பம்	பயக்குமலைவாழ்
நம்முத்துசாமி	நற்பதங்கனிற்சில
பொம்மெனசமுறப்	பூரிப்புடன்படி
சம்மதப்படியுந்	தருவடிகிலமொழி
அகமகிழ்வுறப்பின்	அவனிமேன்
மகாசகிபாக	வாழ்ந்திவொயே. (மரு)

வெண்பா.

வாயுநாயுமுன்னு மனமுந் சரிபாக
நியுநாந்நாலென்றும் கிடைக்குங்கான்—போயுநா
வண்ணமினவ வளம்பதிவாழ் முத்துமன்ன [ந்த
வெண்ண முறக்கூட்டு முருவே. (மரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உறவே தனையெனை வைத்ததண்ணம்புயத்துற்றம்

[தைத்

திறவே தனையுஞ்செயிப்பேன் அலரம்பறைய்ப்பனி

[னிப்

பிறவே தனையுஞ்சும்மா விருப்பாள்சுகம்பேனுமெ

[ற்குப்

புறவே தனையுநிந்தேன்றுயர்முத்துப்புமான்முன்

[சொல்லே (யந)

ஆசிரியப்பா.

சொல்விழைகூர்கவிந்

தொடைபுனையிலவ

நல்வளம்பதிவளர்

ஞானமுத்துமால்

தந்திலாமாலை

தாமோதரன்றன்

செந்திருப்பதமோ

தென்பொதிகைகொலோ

அந்திரிவிழியோ

அனந்தன்முடியோ

உந்தமக்கூற்றி

னுணவோபிறப்பின்

மேல்வருவிந்தோ

விளங்கு

வேல்விழியின்னே விளம்புகியென்னே. (யகூ)

வென்பா.

என்னேடியென்பாங்கி யென்பவளவாய்மணியை

முன்பேரையோட்டிலவமுதுரான்என்கனத்திற்
றன்பேரை வைத்த தரம். (யௌ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தரம்பண்டு கண்டுளமுத்து'கிபதி, நன்விசல்மோ
திரம்பண்டுலங்கவிண்டேன்கரத்திட்டனன்செய்ய
[வையார்
அரம்பண்டுனைவிழிமானேயவனிகைக்காயிலுண்
[டோ
வரம்பண்டுமோர்குறைதிர்க்கவென்றேவரம்வாங்
கினனே. (யௌ)

ஆசிரியப்பா.

வாங்கு நனுவென	வகைசிறைவாயிற்
வாங்குநெடாங்கனி	காந்தவிசநமும்
பலவாணித்த	பருஉச்சகையிரதமுங்
குறிபெருநகலி	குறைந்தவிசநாமும்
கிடைத்த மொம்பகை	கிசையாலியிறல்
உடைத்தவழிநகு	மொருபருகதையும்
அழித்தழைத்திழி	யகி நாடன்கலந்து
சேருவாவித்	நெக்கந்நெக்கப்
பாய்வயலெவம்	படுமுத்துமால்பால்

பாடிவயலெவம் பாடிவயலெவம் பாடிவயலெவம்

கண்டகொடைக்காட்சி	காண்பரிதன்று
குண்டைவண்டிமேற்	குறிக்கண்டையின்றிக்
காண்டைதளர்ந்து	கையோலையேந்தித்
தேனடைசெஞ்சொற்	திகழ்புலவவந்தாய்
தனிவழியுசாவியெண்	சாடுணருசாணய்க்
குனிதரநின்றாய்	கூறுவல்கேட்டி
துயமுத்தூர்திரை	தொறும்வராற்றுள்ளுங்
கோயமுத்தூரிதன்	குணபாலொருகால்
காவதங்கழியின்	காண்டகுபதிதான்
நாவளமல்லால்	நாகரீகத்தை
வயண்டம்பத்தை	மதியான்மதியான்
பயணநன்று	படும்படுஞ்செல்க
மல்குகமல்குக	வளம்பெறு
செல்வமினியிரவாத் திறம்பெறத்தானே. (யக)	

வெண்பா.

நானே கனின்தானற் சாரமான் தண்டத்தால்
 மானே சுவையீய மாட்டாதே—தேனாருந்
 தண்டார் புயமுந்துத் தாட்டிகற் சேரச்சூள்
 கொண்டா யீதென்ன குணம். (உய)

கட்டளைக்கவித்துறை.

[னப்

குணமும்பணமுங்குடி'கொண்டனானக்குபேரென
 பணமுந்துநாகச்சுமைப்பூயிபோற்றப்பதியிலிற்

கணமுப்புலவர் கணமொருவா துணந்திடவங்
கணமொன்றியிதலம்மா முத்துமால் கைக்கொர்க்கம்
[கணமே. (உக)]

சூசிரியப்பா.

கண்பணபுயங்கங்	கயிறெனக்கடலின்
பயிதுகுழம்பி	வாய்விட்டலறத்
தாய்விதுதுணைச்	சுடர்மலைமந்தெனக்
கடலைக்கடைந்த	காலையிலெழுந்த
வாவிபவமுதம்	வயங்குமொருநோக்கம்
திபங்கப்பரந்த	செங்கியொருபார்வை
நங்கணங்கிவங்	சனையலங்காரி
உலகமயற்ற	ஒருசரசவசனி
நருகதங்கவாந்	தாமரையான்றந்
காமருகுங்	கருவிவினையாமா
வெட்டுகொருயோகம்	பெற்றனைபெற்றனை
மற்றவட்சொ	மலர்பெய்யணமேல்
புலர்ந்திநூயினம்	புழுங்குபுமழுங்கச்
செழுபயொந்ததிர்முதிர்	செய்யவேன்மன்னர்
வாய்பெறுகொனெறி	கருத்திற் பெற்றோய்
திருத்திபழிவயச்	சொந்தருற்றோய்
நீர்நன்மயினினை	தனைநத்துகக்க
நீர்நன்மயினினை	நீர்நன்மயினினை

அறநாங்குலம்னி

காங்கலர்மனையாப்

வழிவருகோந்திர

தெள்ளநிலோன்மகிழ்

தமிழ்ந்தராதரந்தெரி

முத்துநாம்பு

யாங்கனநிறுந்துங்

கழறாமயிலேட்டி

வள்ளல்கேர்வந்தத்

கொள்ளுந் துணைவ

சத்துவ

மோகனதுரைமே. (உஉ)

வெண்பா.

துரைமுத்துமாலைச் சகியா நாளென்மீன்

றரைமுத்து குப்பாள் சகியோ—ரையாடாள்

மேல்வெறுப்பு மர்மதிக்குள் வேவெடுத்தைக் கூர்

[முனொந்து

மால்வினைக்க ஆண்வெறுக்கும் வாய். (உங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாய்மறந்தாரென்மயிலேயுலகில் வளர்த்தெடுத்த

தாய்மறந்தாறுமறவாந்தயாநிதிதான்முத்துவேள்

காய்மறந்தாரெனப்பூண்டார்சிலருன்கலவிக்குறு

பாய்மறத்தோமென்புநீயுமிருவிருன்பாய்மறந்தே

ஆசிரியப்பா.

மறந்தவிரருந் தவந்

ததிரிவெந்தி

புரம்புறவையிட்ட

பொலங்கதிர்ந்துகொண்

சிறையரிந்தாலெனச்

சிறையாதோங்கித்

கிடுகெனும்க்கல்

சுமானந்தருநெஞ்

டனதத்தினஞ்சுலகர்

பானுயுமேக

மகலாவல்லிருள்

குடிபுகப்புக்கவிடந்

பாற்றமிழ்வாளாக்

சாய்த்தஞ்சூர்தர

விதித்தான்மனைமதி

கொண்டகொள்கையோ

புனைபாலாணர்

அல்லவல்லமா

கூர்நெடுங்கணுக்காற்

கமடமுதுகிற்

பதிவளர்சகல

கோயிந்தவிதரணக்

தராநாமுணருந்

பேரிசைகேனாப்

இதுகாதுமுற்று

சேதித்தற்கும்

திரண்டுபாரித்துச்

உளதேற்சிறிது

செலாம்வடப்பொற்குவ

வருமாறிரட்டிப்

காலத்துதிப்பினு

அனைத்துங்குடிக்க

தருமுழுமக்கள்

கமர்ப்பலென்னச்

இருந்தபொல்லாவிதி

வினாவறகாதெனக்

மண்டுமிடியருவாப்

புடைவந்தடைந்த

மல்லற்பழனக்

கொடுக்கலவன்போய்க்

கண்ணுறங்கிலவம்

பாக்கியயோக்கிய

கொண்முத்துணைவன்

தமிழ்முத்துமகிபள்

பெருங்குறைதானே

வறுமையா

வெண்பா.

விட்டசந்து மாளை விரவிலனுப் பாதுதுன்பப் [ல்
பட்டசந்துவாடியது பற்றுதென்—றட்டிசொற்று
பட்டாங்கு முத்துமன்னு பண்போபெண் கொட்
விட்டாங் கங்காப்பாள் விழித்து [டாவி

கட்டளைக்கலிந்துறை.

விழித்திருந்தேன் அணைவீற்றிருந்தேன்கங்குல் வீ
[ண்பொழுது
கழித்திருந்தேன் இன்னங்காணைன்சகிநெற்களத்
[தலத்திற
வழித்திருந்தேன் வெள்ளம்பாய்கா விலவவளாகா
[ன்னால்
வழித்திருந்தேன் தல்மணிமுத்துவேட்கென்வரத்
தடையே. (உள)

ஆசிரியப்பா.

தடைதீராசி	முதனாற்கவியும்
பாடிப்பலர்க்கும்	பயன்வெளிதெரிக்கும்
பூலவாற்புனையும்	கற்பனைறுட்பங்
கடந்தவிடம்பொருள்	ஏவன்மற்றெல்லாம்
அறத்தாலொன்றை	யனந்தமாவளர்க்குத்
காக்குஞ்சகுணன்	கம்மவார்திலகம்
பொன்னகர்நமது	புரிக்கிணையோவது
தன்னையறிவான்	நாக்கொடுசென்ற

தோற்றம்போலு	நீட்டுமலர்த்தரு
நர்கனகிணை	நகரொளிர்கந்
சுந்தனபுயகிரிச்	சுயமான்முந்த
விசகிதசமுதம்	விற்றிருந்தேத்த
வென்றிநாப்புலவனை	விட்டுப்பறந்திடு
கடியின்னூட்டல்	கணிக்ஞங்காலை
தழைநருவெயின்மார்த்	தாண்டனெடுங்கதிர்
இலழ்நொறுமிழைநொறு	மிருந்ததெனத்துன்னு
பெசன்னம்பரமிடை	பொருந்திடல்போலு
முன்னம்பலபேர்	மொய்யாத்நைவரதசுந்
தன்பினிநீர்ச்சந்	தனுபிடேகம்
பண்புறக்கொண்டொம்	பருஉக்கொளவோலு
நார்கொடுதொடுத்த	நறையொழுகுதொடையல்
மார்புறக்கொண்டு	மனம்பெறல்போலும்
வாச்செயமுழங்க	வான்கொடியொடுகின்
ஆச்சுநியந்தரு	மாநபத்திரங்க
ணிழற்றத்தொண்டல	நிலாவுமுகபடாங்
சுழந்துருக்களிறு	கனமெனமுந்தச்
செஞ்சினைதப்போலி	பூரோட்டாங்கு
சஞ்சினைபூர்ந்து	கனமிதுகனமென
வவ்வினியார்ப்ப	வகைச்சிலர்பழிச்சப்
பலுவிநிளியார்	பயத்திடல்போலு

மும்மணிக்கோவை.

சாலத்தனங்கொடிவாகாஞானதயாமுத்துமால்
பாலத்தனங்கொடிசைந்தாட்டினுங்கைக்கும்பா^ர
போலத்தனங்கொடிபோலிடையா^நகைப்பபுண^ந
ன்றே. (நய)

வாழி.

துமுத்திருபதுதானத்தென்பாரவைசொல்லிற்^{கு}
மாமுத்தமங்கல்விபாசாரமேன்மையறிவுபின்^ண
கோமுத்திக்கேதுபுனைந்திலவம்பதிடுகாண்டுதி^ய
மாமுத்துருங்கொன்மா^கனைபல்லாண்டுகள்^க
ழ்த்துதுமே. (ந)

ஞல்வான்முனைனிவாழியவ்வண்ணந்துலங்கு^{ரு}
மால்வானவர்^யபெருமான்வாழிப்பாவிண்டுமென்ன^ய
போல்வான்புகழ்மயிலேட்டியர்கோன்முத்துப்^ப
மேல்வாழிவாழிபழம்மணிக்கோவைவினைத்த^ய
மே. (ந)

முற்றிற்று.